

Manifest de l'Associació Cultural 18 de Setembre (18/09/2007)

Ens han demanat d'escriure un text a manera de manifest en tant que ideòlegs i creadors de les primeres edicions de l'Aplec. La nostra primera reacció davant d'això va ser de sorpresa, perquè actualment l'Aplec a deixat de ser una cosa tant nostra, s'entén que a nivell personal, com ho era abans. Però hem accedit i intentarem transmetre-us amb tant poques paraules com sigui possible allò que creiem.

Quan ens va passar pel cap la idea de fer una aplec érem molt més joves que ara i no teníem gaire clar on volíem arribar. És cert que ens movíem sota unes consignes i que ens emparava un horitzó ideològic. Existia en nosaltres un ferment revolucionari de país i de classe, i no teníem res a perdre.

Avui, han passat deu anys, tenim moltes més responsabilitats personals que quan vam començar, i hem evolucionat pel que fa a les formes; però continuem sentint que som revolucionaris.

També avui, esperem de vosaltres que no us espanteu davant d'aquestes afirmacions, i que us feu còmplices del nostre sentiment. Perquè sou vosaltres, la gent i les entitats de Cardona, qui ens ha ensenyat que ser revolucionari va molt més enllà del fet de cridar consignes radicals i de ser un grup marginal. Ens heu ensenyat que ser revolucionari vol dir fer col·laborar moltes entitats i moltes persones al marge de les institucions per crear un moviment cultural. Ens heu ensenyat que treballant junts es pot aconseguir passar de fer contracultura a crear una tradició cultural, i aquesta ruptura ja és un principi de revolució.

Ja veieu doncs que podem tirar pel dret i emprendre la via rupturista sense que això suposi la utilització de formes més expeditives, tot i que també saben defensar-nos, no ho oblideu. Es tracta senzillament de continuar fent el que hem fet fins ara, però hem d'anar més enllà.

Si fins ara hem aconseguit canviar alguna cosa a partir de fer contracultura, ara hem de fer contrasocietat, perquè el que ens interessa és canviar la nostra societat. Durant els dos dies de l'Aplec ens hem sentit persones lliures en una plaça lliure, però volem un país lliure on poder viure en llibertat real durant els 365 dies de l'any. I per fer-ho hem de canviar la societat en la que vivim. Hem de fer que l'habitatge i l'ensenyament de qualitat siguin drets fonamentals i no privilegis d'uns quants; necessitem unes vies de comunicació eficients i uns transports públics dignes; volem que els nostres sous estiguin a la nostra alçada i no sota mínims. I podríem afegir un llarg etcètera de necessitats i drets que l'Estat espanyol, i totes les institucions que hi pertanyen ens espolien. És una vergonya que encara siguem una colònia d'un Estat decadent i corrupte, necessitem un estat propi que faci front a les multinacionals i defensi els nostres interessos, els dels treballadors catalans.

Arribats en aquest punt del discurs, algú ens podria dir que ja estem un altre cop amb el de sempre. Doncs no, aquesta vegada sabem i sabeu com ho hem de fer per canviar tot el que ens envolta, cosa que fa deu anys encara no sabíem. Hem de continuar endavant!

Per acabar només ens queda donar-vos les gràcies a tots vosaltres per haver fet possible aquest petit somni, que ara també és vostre somni. Deixeu-nos també que us fem una petició, ens agradaria dedicar un minut de silenci a la memòria d'en Lluís Maria Xirinacs, un combatent català que morí dignament l'onze d'agost passat al Ripollès.

Visca els Països Catalans lliures! Visca la terra!

Cardona, 18 de setembre de 2007